

Sözün Bittiği yer; Ölüm!

Administrator tarafından yazıldı.
Çarşamba, 19 Kasım 2014 15:33 -

Sözün Bittiği yer Ölüm!

Selim Çürükkaya / Bizim kuşağın klasik kahramanlarından biriydi. Daha gençken ülkesinin köy ve kasabalarındaki zulmü hissetti. Dehaqlar gördü her yerde. Ve Kawa olmaya karar verdi. Ülkesinin

Sözün Bittiği yer; Ölüm!

Administrator tarafından yazıldı.
Çarşamba, 19 Kasım 2014 15:33 -

gençlerini bir araya getirmeye çalıştı.. Zalimler kelle avcılığına çıkmışken o çok uğraştı.. İstanbul dan Adıyaman a, ordan Muş' a ulaştı...

Her şey darmadağınık, olan kavga değil bir savaştı.

Bu ortamda esir düştü, namerdin eline
Sustu kahroldu, düşmedi kendi derdine
Susuz aç bıraktılar, bunlar ne ahmaklardır dedi kendi kendine
Biz ki geleceğimize feda etmişiz gençliğimizi, bu halimizi anlatamıyoruz zalimlarimize

Anlaşılmadan Mahkemeye çıkardılar
Kısa bir kararla hapisaneyeye attılar
Çevresinden arkadaşlarından kopardılar

Bir türlü alışamadı, gece gündüz düşündü, çevresine bakındı
Bir yol ve yordam aradı, arkadaşlarını duvarları yokladı
Kaçmaya karar kıldı, dışarısı bir duvar ve bir avlu kadar yakındı

Bir araya geldiler, kafa kafaya verdiler
Tünel kazılacak yeri buldular, hep birlikte karar verdiler
Karardan sonra imkansızlıkları imkana çevirdiler

Sözün Bittiği yer; Ölüm!

Administrator tarafından yazıldı.
Çarşamba, 19 Kasım 2014 15:33 -

Uzun bir süre çalışınca, dışarıya ulaştılar.
Esareti duvarlar arasında bırakıp, özgürlüğe kavuştular
Yolları ayrıldı, farklı ülkelere ulaştılar

Anlattığım kişinin adı Dergo idi, kendini Almanya da buldu
Herkes gibi iltica, oturma derken başını sokacak bir evi oldu
Arkadaşlarını aradı, tespih taneleri gibi onları dağınık buldu

Askeri darbe her tarafı cehenneme çevirdiğinden arkadaşlarını bir araya getirmeye çalıştı
Ne örgüt, ne sendika ne de eski ilişkiler kalmıştı...
Halk susmuş, birkaç fedekâr arkadaşından başka kimseler kalmamıştı.

Evinde tek başına kalıyordu
Arandığından Almanya dışında hiçbir yere çıkamıyordu
Telefon ile tanıdıkları ile bağlantı kurabiliyordu
Tabi memleketindeki yakınları ile de telefonla konuşuyordu

Akrabası genç bir kızın sesine vuruldu
Kızın küçüklüğünü hatırlıyordu
Ama telefonla insanın aşık olabileceğine de inanıyordu

Önce telefonda kızı kızdan istedi
Olumlu yanıt alınca yakınlarını istemeye gönderdi
Hısım olduklarından kızın babası da "evet" dedi.

Artık geriye resmi işlemler, kağıt kürek kaldı
Zaman onları da hal etti, hiçbir engel kalmadı
Genç kız anne ile babasının ellerini öptü, valizini hazırladı

Dergo hava alanına gitti, tanımadığı kızı bekledi
Uçağın iniş saati geldi
Dergo' nun gözleri kapıya kilitleti

Sözün Bittiği yer; Ölüm!

Administrator tarafından yazıldı.
Çarşamba, 19 Kasım 2014 15:33 -

Yüreği körük, yüzünde merak vardı
Kapıdan geçen genç kızları tek tek saydı
Yolcular geçti, aradığını bulamadı

Yolcuların beklediği salona şöyle bir göz attı
Tek başına valizinin başında bekleyen ürkek güvercine baktı
Bütün heyecanıla ona doğru aktı

Bilmem kaç yıl sonra ilk çocukları oldu, bir erkekti.
Güzel, cana yakın, Sevcan bir bebektir
Annesi çalıştığı için babası büyütecekti

O çocuk büyüdü 17 yaşına ayak bastı
Bir gün babası telefonla aradı, çocuk kayıptı
Almanya da dört gün boyunca arandı, bulunamadı

Sabah erken yüzümü yıkadım, sporum kaldı
Telefon çaldı, benden önce eşim aldı
Bir iki kelime konuşunca, hüngür hüngür ağladı

Heyecanla, ne oldu dediğimde, Dergo' nun oğlu dedi
Telefonu kapattı, yerinden kalktı, başkade bir şey demedi
Spor yapmaktan vaz geçtim, giyindim

Aramızda altıyüz kilometre vardı Hızlı trene bindim
İki saat sonra bir telefonda dolayı Göttingen de indim
Yanıma bir arkadaşımı da aldım, varmak istediğim yere gittim

Dergo yu balkonda görünce yıkıldım, sarıldım içten ağladım

Sözün Bittiği yer; Ölüm!

Administrator tarafından yazıldı.
Çarşamba, 19 Kasım 2014 15:33 -

Yaşlanmıştı, saçları ap ak, bir ölüyü andırıyordu öyle anladım
İçeri girince annesini gördüm, tek bir kelime diyemedim

Başın sağ olsun demek bana çok saçma geldi
Sustum, kelimelerim bitmişti.
Oda ağlayarak çaresizliğin karşısında yenilmişti

Ölüm buydu demek ki
Cümlelerin ve kelimelerin bittiği yerd

Ne yapacağımı ne diyeceğimi bilmiyordum
Göz yaşlarımı tutamaya çalışırken doluyordum
Bir anneye bir babaya bakıyordum

Baba: Çocuğun psikolojik proplemleri vardı
Meleklerle kontakta olduğunu söylerdi
Son olarak evde bir mektup bıraktı

Mektubunda ben dünya seyahatine çıkıyorum
Siz beni göremezsiniz, ama ben sizi her yerden izliyorum
Böyle demişti, dün polis avcı kulübesinde ölüsünü buldu, ben bu kadarını biliyorum.

Annenin ağlama sesi yükseliyor
Başka bir kadın Kürtçe ağıt yakıyor

Ölümdür bu, söyleyecek tek bir sözüm kalmadı
Kelimelerim ve cümlelerim öldü, lafım ağızımda kaldı
Anne ye baktım, ağladım yüreğim daraldı

Arkadaşıma kalkalım dedim kalktık

Sözün Bittiği yer; Ölüm!

Administrator tarafından yazıldı.
Çarşamba, 19 Kasım 2014 15:33 -

Dergoyla son kez bakiştık
Ancak bakışmalarımızla acıları paylaştık

Mülteci olarak bizi dünyaya savuranlar kahrolsun
Acı çeken anne ile babaların başı sağ olsun
Ölüm bari gençlerden uzak dursun!